

Sygn. akt VII K 775/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszevska-Sobczyk

Protokolant: Simona Marcjanek

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2016r., 23 listopada 2016r. sprawy:

R. T., ur. (...) w B., syna J. i M. z d. Z.,

oskarżonego o to, że:

I w dniu 06 czerwca 2016r. w O. na ul. (...) prowadził w ruchu lądowym na drodze publicznej pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikami badań: I-1,27 mg/l, II- 1,28 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, dopuścił się czynu w okresie zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi obowiązującego od 05 kwietnia 2014r. do 05 kwietnia 2017r. wydanego przez Sąd Rejonowy w Olsztynie za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, sygn. akt II K 398/14, tym samym nie zastosował się do decyzji Prezydenta O. o nr (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami wydanej w dniu 27 stycznia 2015r.

- tj. o czyn z art. 178a§4 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11§2 kk

II w dniu 19 lipca 2016r. w O. na ul. (...) prowadził w ruchu lądowym na drodze publicznej pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikami badań: I-1,40 mg/l, II- 1,38 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, dopuścił się czynu w okresie zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi obowiązującego od 05 kwietnia 2014r. do 05 kwietnia 2017r. wydanego przez Sąd Rejonowy w Olsztynie za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, sygn. akt II K 398/14, tym samym nie zastosował się do decyzji Prezydenta O. o nr (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami wydanej w dniu 27 stycznia 2015r.

- tj. o czyn z art. 178a§4 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11§2 kk

I oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z pkt I i II z tym ustaleniem, iż eliminuje z ich opisu fragmenty „tym samym nie zastosował się do decyzji Prezydenta O. o nr (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami wydanej w dniu 27 stycznia 2015r.”, zaś z kwalifikacji prawnej eliminuje art. 180a kk w zw. z art. 11§2 kk oraz ustala, że czyny te stanowiły ciąg przestępstw z art. 91§1 kk w zw. z art. 178a§4 kk i za to na podstawie art. 91§1 kk w zw. z art. 178a§4 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II na podstawie art. 42§3 kk orzeka wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,

III na podstawie art. 43a§ 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

IV na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości,

V na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 15, poz. 124 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 504 zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym i kwotę 115,92 zł tytułem podatku VAT od tego wynagrodzenia.

Sygn. akt VII K 775/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 czerwca 2016r. R. T. na prośbę znajomego, któremu miał pomóc przewieźć paliwo wsiadł do swojego samochodu marki V. (...) o nr rej. (...), mimo iż wcześniej tego dnia spożywał alkohol w postaci piwa, a dzień wcześniej w postaci wódki.

Wymieniony kierował przedmiotowym pojazdem, jeżdżąc nim po parkingu przed sklepem (...). Poruszał się od jednej strony jezdni do drugiej, wjeżdżając na krawężniki, następnie zaś wjechał w ulicę (...), jadąc pod prąd w stronę Galerii (...). Na przejściu dla pieszych mało nie potrafił rowerzysty, po czym zawrócił i zatrzymał się na światłach na skrzyżowaniu ulic (...)i (...), gdzie został zatrzymany przez patrol Policji, który patrolował tamtejszy teren, zwracając uwagę na zachowanie wymienionego.

Funkcjonariusze Policji podeszli do niego, gdy stał na światłach, zabierając mu kluczyki od pojazdu i uniemożliwiając dalszą jazdę.

R. T. został poddany badaniu na urządzeniu typu Alkosensor, które przeprowadzone o godzinie 22.42 wykazało u niego 1,27 mg/l, o godz. 23.02 -1,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz urządzeniem Alkometr A.20, które wykazało u niego o godz. 23.26- 1,13 mg/l, o 23.28- 1,15 mg/l, o 0.02- 1,08 mg/l, o 0.31- 1,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

W dniu 19 lipca 2016r. wymieniony w godzinach rannych przebywał u siebie w miejscu zamieszkania na ul. (...), gdzie spożywał alkohol w postaci wódki 0,25 ml 40% marki (...).

Około godziny 7 rano po otrzymaniu telefonu od znajomego wymieniony pojechał pod sklep (...) na osiedlu (...), kierując pojazdem V. (...) o nr rej. (...), poruszając się ul. (...) w O.. Wyjeżdżając z parkingu spod sklepu, skąd zabrał swojego kolegę, R. T. uderzył w zaparkowany tam pojazd, którego właścicielka wezwała na miejsce zdarzenia patrol Policji.

R. T. został poddany badaniu na urządzeniu typu Alkometr A.20, które przeprowadzone o godzinie 8.29 wykazało u niego 1,38 mg/l, o godz. 8.30- 1,39 mg/l, o godz. 8.58- 1,22 mg/l, o godz. 9.32- 1,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz badaniom analizatorem wydechu (...), który wykazał u niego o godz. 7.58- 1,40 mg/l, o godz. 8.14- 1,38 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu

R. T. był karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 26 sierpnia 2014r. sygn. II K 398/14, który uprawomocnił się w dniu 02 października 2014r., za czyn z art. 178a§1 kk na karę grzywny oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 3, z zaliczeniem na jego poczet okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 05.04. 2014r.

Ponadto w dniu 27 stycznia 2015r. decyzją Prezydenta O. o nr (...) cofnięto wymienionemu uprawnienia do kierowania pojazdami według kategorii B prawa jazdy nr (...) na okres 3 lat tj. od 05.04. 2014r. do 05.04. 2017r.

Powyższa decyzja została przesłana wymienionemu na adres przy ul. (...), gdzie jednak R. T. już nie mieszkał, przeprowadzając się na ul. (...), na który to adres doręczana była mu m.in. wcześniejsza korespondencja dotycząca wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie cofnięcia mu uprawnienia do kierowania pojazdami.

(dowód: wyjaśnienia R. T. k. 65-65v, 17, 34v-35, protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 2, 4, 29, 31, zeznania M. O. k. 86-86v, 6v-7, P. K. k. 86v, 9v, E. M. k. 65v, odpis wyroku w sprawie II K 398/14 k. 38, kserokopia decyzji o cofnięciu uprawnień i jej zwrotnego potwierdzenia odbioru k. 42, z akt II K 398/14: zawiadomienie o wykonaniu środka karnego k. 80, zawiadomienie o wszczęciu postępowania k. 81, decyzja nr (...) k. 82).

Oskarżony **R. T.** w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Odnośnie zdarzenia z 6 czerwca 2016r. wyjaśnił, iż jego znajomy poprosił go o dowóz kanistrów z paliwem, na co zgodził się mimo, iż wcześniej spożywał alkohol w postaci piwa, a dzień wcześniej w postaci wódki. Wiedział, że ma zakaz kierowania pojazdami i popełnia przestępstwo. Czuł się jednak na siłach, uległ namowom kolegi. Pamięta, że na przejściu przepuszczał jakiegoś rowerzystę, który coś do niego krzyczał. Wskazał, iż nie ma nic na swoje usprawiedliwienie i bardzo żałuje tego czynu.

Odnośnie zaś zdarzenia z dnia 19 lipca 2016r. wskazał, iż przebywał u siebie w miejscu zamieszkania na ul. (...), gdy ok. 7 rano zadzwonił do niego kolega prosząc, aby przyjechał po niego na (...), gdyż przewrócił się jadąc rowerem koło (...)i potrzebuje pomocy. Zgodził się, gdyż i tak miał jechać do Szpitala (...), więc po drodze miał zjechać po niego. Podjechał do (...)na (...)skąd zabrał kolegę, a wyjeżdżając z parkingu uderzył w zaparkowany tam pojazd. Stojąca obok kobieta wezwała patrol Policji, który zbadał go na stan trzeźwości i okazało się, że jest pod wpływem alkoholu. Wskazał, iż tego dnia rano spożył ćwiartkę wódki 0,25 ml 40% marki (...). Wiedział, że jest pod wpływem alkoholu, ale chciał udać się do lekarza. Wskazał też, iż wiedział, że ma zakaz kierowania pojazdem mechanicznym, ale nie wiedział o decyzji dotyczącej cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi.

W czasie rozprawy oskarżony oświadczył, że przyznaje się do obu zarzucanych mu czynów, również wskazując, iż nie wiedział o decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami, gdy mieszkał wtedy pod innym adresem.

(wyjaśnienia oskarżonego k: 65-65v, 17, 34v-35).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów polegających na kierowaniu pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości zasługiwały na wiarę, były one bowiem spójne, logiczne i konsekwentne, korespondujące z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Z wyjaśnieniami oskarżonego korespondowały zeznania świadków M. O. i P. K.- funkcjonariuszy Policji, którzy zatrzymali do kontroli drogowej pojazd, którym oskarżony poruszał się w dniu 06 czerwca 2016r., opisując okoliczności podjętej interwencji.

Wymienieni zgodnie wskazali, iż zauważyli wymienionego, gdy jeździł po parkingu przed sklepem (...), poruszając się od jednej strony do drugiej, nie panując nad pojazdem i wjeżdżając na krawężniki, zaś w pewnym momencie wjechał w ul. (...) w kierunku Galerii (...), jadąc pod prąd, przy czym podczas przejeżdżania przez przejście dla pieszych mało nie potrącił rowerzysty. Gdy zatrzymał się na światłach na skrzyżowaniu ul. (...)i (...)podbiegli do niego i zabrali mu kluczyki, uniemożliwiając dalszą jazdę. Wymieniony nie stawiał oporu i nic nie mówił.

W ocenie Sądu zeznania wskazanych świadków zasługują na wiarę, są one spójne, logiczne, pochodzą od osób obcych dla oskarżonego, nie zainteresowanych bezpośrednio rozstrzygnięciem niniejszej sprawy, które zetknęły się z nią jedynie przy okazji wykonywania czynności służbowych, brak przy tym jakichkolwiek powodów, aby zeznaniom tym odmawiać wiarygodności i mocy dowodowej.

Ustalając stan faktyczny Sąd opierał się również na zgromadzonej w sprawie dokumentacji w postaci protokołów badania stanu trzeźwości oskarżonego, odpisu decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami i odpisu wyroku w sprawie II K 398/14, które to dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione osoby, w granicach ich uprawnień i brak jakichkolwiek podstaw do ich kwestionowania.

Odnośnie natomiast tych wyjaśnień, w których oskarżony podnosił, iż nie wiedział o decyzji dotyczącej cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami, w ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dawał wystarczających podstaw do zakwestionowania tych wyjaśnień oskarżonego.

Wymieniony wskazywał, iż nie wiedział o tej decyzji, gdyż nie mieszkał już wtedy na ul. (...), lecz na ulicy (...), konsekwentnie podnosząc to zarówno w czasie postępowania przygotowawczego, jak i rozprawy przed Sądem.

Wyjaśnienia jego korespondują w tym zakresie z zeznaniami świadka E. M., która potwierdziła, iż w okresie gdy doszło do wydania przedmiotowej decyzji wymieniony mieszkał na ul. (...), nie otrzymali żadnej korespondencji z Urzędu Miasta. Mieszkanie na (...) wynajmowali od jakiejś pani, potem mieszkał tam nowy lokator.

Zeznania te zasługują na wiarę, jako spójne, logiczne, korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym, nie tylko w postaci wyjaśnień samego oskarżonego, ale również zgromadzonej dokumentacji.

Jak bowiem wynika z dokumentów z akt II K 398/14 zawiadomienie o wykonaniu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów (k. 80) zostało wysłane oskarżonemu na adres przy ul. (...), podobnie jak zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie cofnięcia wymienionemu uprawnienia do kierowania pojazdami (k. 81). Natomiast sama decyzja o cofnięciu powyższych uprawnień została wysłana oskarżonemu na adres na ul. (...) (k. 82), przy czym jak wynika z kserokopii zwrotnego potwierdzenia odbioru wyżej wskazanej decyzji (k. 42v) oskarżony nie odebrał jej i była ona dwukrotnie awizowana pod adresem na ul. (...), gdzie jednak jak wynika z wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadka E. M. wymieniony już w tym okresie nie przebywał.

Potwierdzeniem powyższego jest również przedłożona przez obrońcę oskarżonego na rozprawie w dniu 23.11. 2016r. dokumentacja, z której wynika m.in., iż decyzją MOPS oskarżony został skierowany do korzystania ze wsparcia z mieszkania chronionego na ul. (...) od dnia 29 września 2014r., zawierając umowę najmu dotyczącą tego lokalu, odnośnie której to dokumentacji również brak podstaw do jej kwestionowania.

Należy też mieć na uwadze, iż skoro wcześniejsze zawiadomienie o wszczęciu postępowania w powyższej sprawie wysłane zostało na adres przy ul. (...), oskarżony zgodnie z wskazaniami logiki i doświadczenia życiowego mógł oczekiwać, iż końcowa decyzja również zostanie mu doręczona na ten adres i tam oczekiwał jej nadejścia, nie spodziewając się, iż będzie przesłana na adres przy ul. (...).

Mając zatem na uwadze wskazane wyżej okoliczności Sąd uznał za wiarygodne twierdzenie wymienionego, iż nie wiedział on o wydaniu przedmiotowej decyzji o cofnięciu mu uprawnień do kierowania pojazdami, w momencie popełnienia czynów z art. 178a§4 kk objętych mniejszym postępowaniem nie mając świadomości, iż jednocześnie narusza powyższą decyzję, w związku z czym Sąd wyeliminował z opisu przypisanych mu czynów fragmenty dotyczące tego, iż nie zastosował się do decyzji Prezydenta O. o nr (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami wydanej w dniu 27 stycznia 2015r., zaś z kwalifikacji prawnej wyeliminował art. 180a kk

Natomiast analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w postaci wyjaśnień samego oskarżonego, zeznań świadków M. O. i P. K., dokumentacji z badania stanu trzeźwości oskarżonego, dawała pełne podstawy do przyjęcia, iż wymieniony dopuścił się zarzucanych mu czynów polegających na tym, iż w dniu 06 czerwca 2016r. w O. na ul. (...) i w dniu 19 lipca 2016r. w O. na ul. (...) prowadził na drodze publicznej samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, będąc wcześniej skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i w okresie obowiązywania zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi obowiązującego od 05 kwietnia 2014r. do 05 kwietnia 2017r. orzeczonego wyrokiem Sadu Rejonowego w Olsztynie w sprawie II K 398/14, którym to zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a§4kk, a wina jego nie budzi wątpliwości.

Jednocześnie Sad przyjął, iż czynów tych oskarżony dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1 kk albowiem działając w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd zgodnie z dyrektywami z art. 53§1 k.k. baczył, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów oraz aby spełnione zostały cele kary w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej.

Sąd miał tu na uwadze jako okoliczność obciążającą wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów widoczny w rodzaju dobra, w które godziły działania wymienionego, albowiem prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości oskarżony stwarzał zagrożenie nie tylko dla własnego życia i zdrowia, lecz przede wszystkim dla życia i zdrowia pozostałych uczestników ruchu drogowego, zwłaszcza, iż wymieniony poruszał się m.in. po ulicy (...) będącej jedną z głównych ulic O., gdzie zwykle panuje znaczne natężenie ruchu. Ponadto z zeznań przesłuchanych w sprawie funkcjonariuszy Policji wyraźnie wynikało, iż sposób poruszania się oskarżonego po drodze stwarzał bardzo poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa odbywającego się tam ruchu.

Ponadto Sąd miał tu na uwadze uprzednią karalność oskarżonego, który oprócz wyżej wskazywanego wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie o sygn. II K 398/14, którym został skazany za czyn z art. 178a§1 kk, został również skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie VII K 1331/14 z dnia 19.01. 2015r., który uprawomocnił się w dniu 27. 01. 2015r., za czyn z art. 244 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 2 tytułem próby, co wskazuje, iż zarzucanych mu czynów dopuścił się on w okresie próby.

Natomiast jako okoliczność łagodzącą Sąd miał na uwadze to, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, składając wyjaśnienia, które przyczyniły się do ustalenia stanu faktycznego sprawy, wyrażając skruchę i żal z powodu swojego zachowania.

Mając na uwadze podniesione wyżej okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności, uznając, iż jest ona adekwatną dolegliwością za czyny, których wymieniony się dopuścił, realizując wobec niego cele zapobiegawcze i wychowawcze, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto Sąd orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 42§3 kk środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, mając tu w szczególności na uwadze bardzo poważne zagrożenie jakie działania oskarżonego spowodowały dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Ponadto na podstawie art. 43a§ 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Z uwagi na wysokość powyższego świadczenia, jak również mając na uwadze trudną sytuację materialną oskarżonego, który utrzymuje się z renty w wysokości ok. 980 zł miesięcznie, Sąd zwolnił go z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

O kosztach wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym, orzeczono na podstawie obowiązujących przepisów jak w pkt V wyroku.